

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א'ריז

ערב חג הסוכות

[באה"ק: עש"ק חוה"מ סוכות] ה'תשע"ח

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים ושבע שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקט"ו שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לעילוי נשמת

ר' שמואל מאיר ב"ר ישראל דוד ע"ה

ציקמאן

נפטר ביום י"א תשרי ה'תשס"ב

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנו

הרה"ת ר' אהרן וואלף וזוגתו מרת פולינה

ומשפחתם שיחיו ציקמאן

* * *

לזכות

הו"ח ר' ברוך אהרן בן דינה שיחי

לרפואה שלימה וקרובה תיכף ומיד ממש

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולע"נ מרת ח'י רחל בת ר' פנחס זליב ז"ל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי הירש ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליב ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

דבר מלכות

3

חדרך ודמעק מנוחתו / משיחת שבת חוה"מ סוכות התשל"ד

זמן הגאולה

7

זה עתה הודיעו ב"דרדיו" "חדשות" ש...משיח בא! / הזמן הנוכחי באור הגאולה

המעשה הוא העיקר

10

לא להתבייש לרקוד בגלוי לקבלת פני משיח / הוראות למעשה בפועל

ניצוצות של משיח

12

איך לצאת מהגלות מהר יותר / קטעים קצרים ופתגמים בעניני גאולה

כתב יד קודש

13

לב חכם לימינו / צילומים נדירים ומיוחדים מהגהות כ"ק אד"ש מה"מ על מאמר ד"ה בסוכות תשבו התשל"ח

יב) והנה ע"פ הגיל יזכר גם הסדר בהעברות דריה יוה"כ' וסוכות והענין הוא, ע"ד הסדר בתוכי' דכללות ופרטות ואמר, דתחלה הענינים הם באופן של כלל ואח"כ פרטים ופרטים הם כמ"כ הוא בסדר העבודה דריה יוה"כ' וסוכות. והנה התורה כסלימותה היא ברובי פרטים ככ"כ כ"כ ששים המה כללות וסמנים פלגים וטלמות אין מספר. והגיל כ"כ דששים המה מלכות אלו המסויגות, וסמנים פלגים אלו הבריות וכלות אין מספר אלו הפרטות הו"ל וביכרות ההנאים והאמוראים, ולפניו יונה התורה כמו שהיא בתוכי' כ"כ כלל הגיל כש"כ מנא הני פילו דאמר קרא, דכ"כ הו"ע התורה כמו שהוא באופן של פרטים ופרטי פרטים, אמנם ישנו גם כן שהתורה היא באופן של כלל, דכללותי' ורקוקרי' כולם נאמרו מסיני כ"כ, ובאמירה הכללים והפרטים עצמם, הנה תחלה נאמרו הכללים, ואח"כ הפרטים, דתחלה נאמרו עשה"ד שבתם וכללו כל פרטי התורה, ועשה"ד עצמן כלולים בהדברות אנכי ולא יחי לה, כדאימא בתניא כ"כ, ובי' דברות אלו כללות' באנכי' שהיא היבה הראשונה סקריבור הראשון, ובאנכי נופא אות אל"ף הוא הרי"ת שלה, ובאל"ף זו כלולים כל לילי התורה, דאות אל"ף כורה על ענין של כלל, והנה אימא בירושלמי כ"כ שהדבור דאנכי נרמז בכ"כ שפע ישראל ה' אלקינו, ודעו כדאימא היבה אחד שה' מרבות לו ר' קיעים ואין וד' ל' רחום העולם, וה' שלפניהם היא כנגד הקב"ה אלופו של עולם, כמובא בכ"כ כ"כ מהמשיח, כמובא ובגואר בכ"כ כ"כ, וזה מובן שהאל"ף דאנכי (המשיח) לאחד דשפע ישראל הוא כלל הכלול את כל התורה כולה.

יג) וע"כ הו"ע סדר העברות דריה יוה"כ' וסוכות ושתחלה המשיכה היא באופן של כלל ואח"כ פרטים, דהנה על דריה יוה"כ' הוא בבחי' כללות ביומתי' אד"ל כ"כ המצות היום בשופר, דאע"פ שיום זה הוא גורא ואיום וקדוש, כ"כ מצותו רק מצוה אחת, ובהמצוה עצמה הנה כל הקלות כשרים בשופר כ"כ, כי מצות דריה יוה"כ' א"ך ורק ענין אחד, ואמ"כ בשכל זמנתי' המצוה הנה היא למעלה מפרטים, וכל הרמזים כ"כ שהק"ס בריה גורא היא, היינו למעלה מתפיסת השגת השכל, דבתפיסה השגת צ"ל מרדה וקצות, כמובן ומשוט, אמנם הק"ס שריא למעלה מתפיסת השגת (גורא) היא למעלה מרדה וקצות, ועד"ו הוא ג"כ בענין עבודה יוה"כ' דאע"פ ש"כ בי' היבד עבודות, כ"כ העבודה המיוחדת כמו היא העבודה דמכה עין הקטורת, כ"כ העבודה זו היא בקה"ק, בח"י אחת במקום, ובתוכן דאחת בשנה, וע"כ המשיח בח"י אחת בנפש, ועוד זאת, שהקטורת צ"ל אז באופן דקה מן הדקה, והע"פ שהעבודה הקטורת בכלל היתה צ"ל מן הדקה, מ"כ אי"ו כמעלה הקטורת ביום הקדוש, אחת בשנה, שאי הקטורת היא באופן של דקה מן הדקה, שזה מורה שבנינים אל נקדה המציאות, ואח"כ באה המשיכה נפרדות, ובהפרטים עצמם אופן המשיכה היא מרצה לדרגה, דתחלה המשיכה היא בחסונה וחסונה ע"כ מכה (קראת), דהמשיכה זו היא למעלה מתחלקות עדין, שהרי בהפסד אינו שייך לחלק, משא"כ בהדפנות וכיו"ב, ואופן המשיכה שבהפסד היא כשמה, כ"כ ע"כ שמוכך על הא"ס כמעלה, עד שזה נופא וסוכין מלמעלה הוא באופן של על דוקא ולא של אור נגלה, ודוקא אז, כמעלה מרובה כ"כ כ"כ קייים מצות סוכה, אמנם אח"כ צריך להמשיך המשיכה זו גם בפרטים, חתו ענין המצוה דהשבו בעין תורה, שצריך להבין הנה על הסוכה כי ענינו היינו כלל פרטים ופרטי פרטים, וענינו עושים בכל פרטי ענין שי מצוה, ויחינו דהנה שבמשיח כל השנה כולה צריכים לעבודה גדולה ע"י שיהי' כ"כ דרכי' דענינו, והתחב"ת ויכר באכילתו ובשתייתו ובמסאוי ובמנו כ"כ כ"כ, אמנם בחג הסוכות, כעד עשב יום המצוה (גם כ"כ העבודה דכלל הרמז דענינו) כשעשה השמים אלו כמנהג היה מקיים המנוה דסוכות השבו (אך שהם ענינים של אכילה ושתי' ומסא' ובתי' כ"כ, מנזכר ברכ"כ הג"ל), ולאח"כ צריך להמשיך המשיכה זו (בחי' אחת שבהוסה אחת שיאמר כנזיר הע"ל, כ"כ כ"כ כל האזנה בישראל ישבו כסוכות) בעונק יתה, שיהי' נמשך במשיכה הנפש (גם עתה), חו"ע המצוה דולקחתם לכם זו (מצוה די' בונים) שצ"ל ענין של קריחה, והלויית' ע"כ המצוה אל תהוה, וענינו ומשכה המשיכה כ"כ משיכה, או כלל הדוד כ"כ שממשיך מנוכבא ד"ה העובדה בחנה ד"ה כמבואר בארובה בהדברות כ"כ ובפרטי דברותי בעל התלולא כ"כ.

יד) והנה, ד"ס הגיל כ"כ נטילה הי"ם נמלי' במשיכה בח"י אחת וסוכותה חנה ביהו"כ' ע"י העבודה בח"י אחת כש"כ, ואח"כ בחסונה אחת, חובן שגם כשהמשיכה באה בפרטים (במצוה ד"כ) א"כ פרטים שבהם זכר ונגלה ומודגש הענין דאחת, והענין הוא, כמבואר בארובה בהמשיך וכנה דבעל התלולא כ"כ שד"כ אלו ניכר ענין האמרות, דהתלולא כ"כ כ"כ

חדרך ודמשק מנוחתו

- "חדרך" מוסב על משיח, שהוא "חד לאומות העולם ורך לישראל"
- הענין של "עתידה ירושלים להיות מגעת עד דמשק", צריך להתקיים בדרך טעימה גם עכשיו ● על-ידי-זה שלמטה ישנו בירור הלכה, אומר אדמו"ר הזקן שנפעל למעלה ובמילא זה לאחר מכן נמשך ונתגלה למטה ● משיחת שבת חוה"מ סוכות תשל"ד* נדפסה בלקו"ש חי"ד ע' 424 ואילך - תרגום חפשי ע"י מערכת יחי המלך

ב. בסיום דסיום מסכת חלה כתוב:
 "הקונה בסוריא כקונה בפרורו שבירושלים". בכלל הענין כבר ביארנו בהתעודת הקודמת¹. אולם נותר הדיוק: מדוע נאמר "כקונה בפרורו שבירושלים", לכאורה הול"ל כקונה בארץ ישראל?

הביאור על כך קשור עם ספרי ומדרש - שספרי הוא בכלל סדר של הלכה, ומדרש הוא סדר של אגדה, שרוב סודות התורה גנוזין בה² - ועם ענין בכתבי האריז"ל, ומיוסד על פסוק בתורה שבכתב.

כתוב בנבואת זכרי³ "חדרך ודמשק מנוחתו". נאמר על כך בספרי⁴ ובמדרש⁵ ש"חדרך" מוסב על משיח, שהוא "חד לאומות העולם ורך לישראל", והפירוש של "ודמשק מנוחתו" הוא - "שעתידה ירושלים להיות מגעת עד דמשק".

שמכך מובן מה שנאמר במשנה "הקונה

1 נדפס בלקו"ש חי"ד ע' 407-8.
 2 אגה"ק סכ"ג.
 3 זכרי' ט, א.
 4 ר"פ דברים.
 5 שהש"ד ז, ה.

א. נאמר באגה"ק (סכ"ו), שעל-ידי בירור הלכה "מן הגמרא ופוסקים ראשונים ואחרונים" נפעל "בשמים ממעל" "ענין פלא גדול מזה מאד",

"שהעליונים אין בהם כח לברר", ולכן מגיעים הם לשמוע מהתחתונים

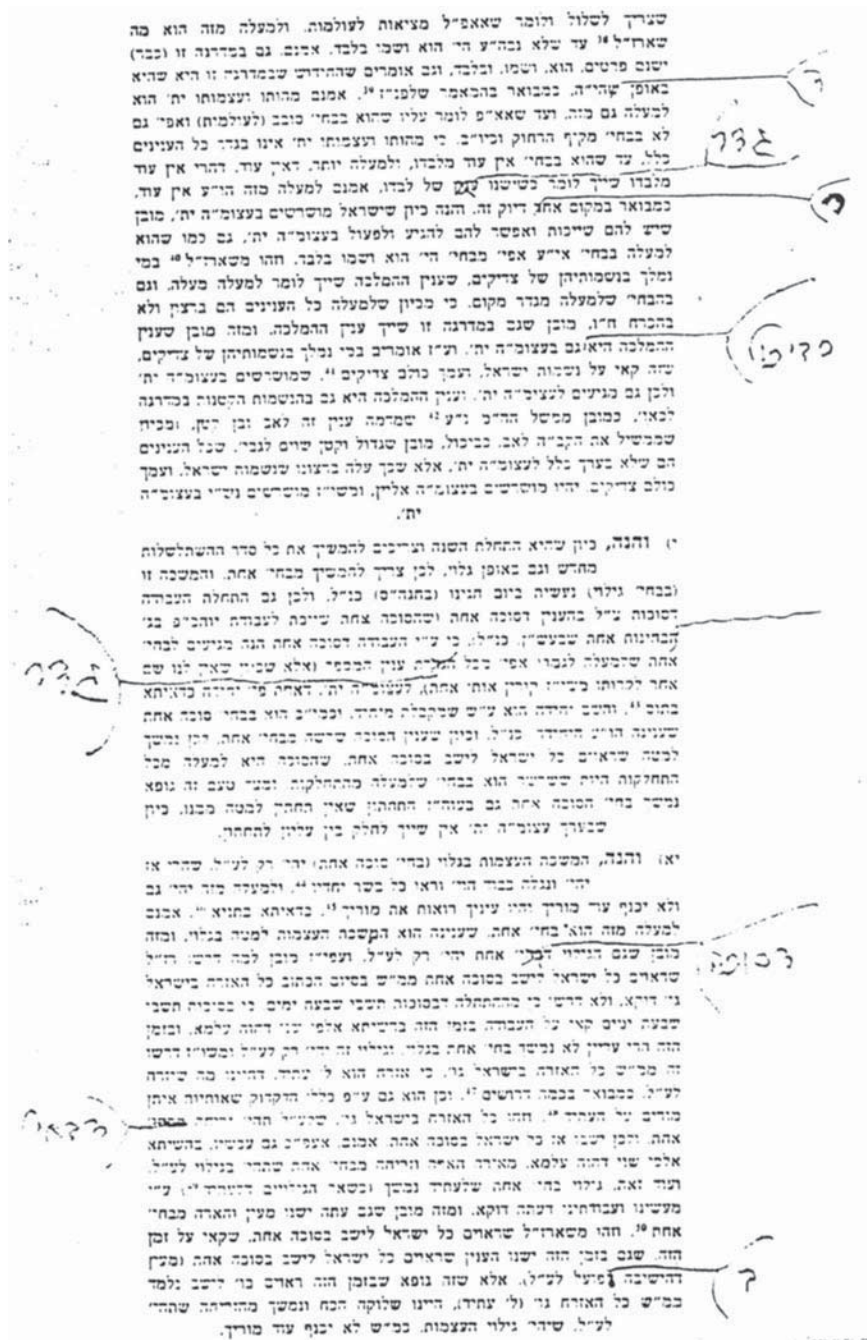
ומכיון שבאמצעות בירור ההלכה הוא פועל כך בעליונים, בצבא מרום במרום, במילא הרי נפעל הענין גם למטה, מכיון שתוקף המציאות שלהם הוא הרי המזל המכה בו ואומר לו כו'.

ובמילא, ענין הבירור הלכה שידובר, ובפרט שזה במעמד כו"כ עשיריות מישראל, הרי זה נוגע בכדי לפעול בעולם.

ואעפ"י שאין דנין בשבת - הנה כאן לא מדובר אודות ענין של "דנין", אלא אודות בירור הלכה, ובירור הלכה יכול הרי להיות אף בשבת, ואדרבה: בשעה שמבררים הלכה, הרי אסור לדחות זאת למועד מאוחר יותר (ללאחר השבת).

קעת נאמר את בירור ההלכה שבסיום מסכת חלה.

(* בקשר למצב בסוריא.

בסוריא כקונה בפרור שבירושלים" - ולא "כקונה בארץ ישראל" - מכיון שלסוריא (דמשק, כדלקמן) יש שייכות מיוחדת דוקא עם ירושלים, עתידה ירושלים להיות מגעת עד דמשק.

וזהו גם הביאור של הנאמר "כקונה בפרור שבירושלים" - ולא "כקונה בירושלים - סתם" - היות וכפי שהוא אומר בספרי שם, שמכיון שכתוב "ונבנתה העיר על תילה" זו ראי' שירושלים "אין עתידה לזוז ממקומה", אלא שהיא תגיע גם לדמשק, הרי יוצא מכך שדמשק תהיה הפרור של ירושלים, ולכן הוא אומר "בפרור שבירושלים".

ג. אולם יש להבין: בספרי ומדרש מדובר הרי אודות דמשק, ובמשנה הרי נאמר "הקונה בסוריא" (ובדיוק - שה"ה בענין אפמיא)?

הדבר מובן ע"פ מ"ש בכהאריז"ל⁶, שירושלים היא בחי' לאה (מקד"ש, דמש"ק. גם הקליפה שלה נק' דמשק), ו"נגד סוריא בסוד דמשק", שזהו מה שדמשק בגימט' מדת בסוד ד' אלפי' (ד"פ אל"ף 'א) במילאו) בגימט' מד"ת) דלאה [והיינו, שישנה קליפה הנק' מת (כי נלקח החיות שלהם - א ונשאר מת), ובצירוף החיות ד' אלפי' זה מדת, מדת ימי גו'], ועפ"ז הרי (כל) סוריא הוא בסוד דמשק.

וכך הוא גם בפשטות, היות ודמשק היא הרי עיר הבירה של סוריא (בל' הכתוב: ראש ארם דמשק⁷), ובשעה שכוּבשים את דמשק, עיר הבירה, ישנה במילא כל סוריא. (וברוחניות ג"כ (סוריא בסוד דמשק) כי מלכותא דארעא כעין מלכותא דרקייעא).

6 בספר הלקוטים זכר' שם. וראה ג"כ ספר הליקוטים תהלים לט. מאו"א מע' דמשק ומע' ירושלים.

7 ישע'י ז, ח.

ד. באגה"ק הנ"ל הוא מדבר אודות בירור הלכה מ"ראשונים ואחרונים". הענין דאחרונים בבירור הלכה הנ"ל,

וגם: הענין שדובר קודם ש"עתידה ירושלים להיות מגעת עד דמשק" הוא ענין שיתקיים לעתיד ע"י חדרך - משיח, איזו שייכות יש לכך עכשיו קודם הגאולה

[היות וחס ושלום לומר שעכשיו אפילו זו אתחלתא דגאולה - ואדרבה נמצאים עכשיו בגלות וחשך כפול ומכופל שלא הי' כמוהו, שכעת לא הזמן לדבר אודות כך,

לא בימים של שבת יו"ט וחוה"מ, ולא בזמן שבו יש לכבוש את העולם על-ידי קו השמחה, ששמחה פורץ גדר, כל גדרי העולם.

אך עכ"פ: נמצאים בגלות. אם כן מה כאן נוגע הענין של עתידה ירושלים להיות מגעת עד דמשק]

כאן מגיעים לבירור הלכה מאחרונים. שכתוב בכהאריז"ל, ומובא במגן אברהם [כשאומרים ענין מכהאריז"ל, ניתן לחשוב שהדבר נוגע רק לבעלי קבלה, אבל זהו ענין המובא במג"א⁸ להלכה], שבערב שבת יש לטעום מכל אחד ממאכלי שבת (וכמ"ש טועמי חיים זכו⁹).

שבכלל זה הזמן דלעתיד, גאולה - שבת, שבת מן המזיקין, ביטול הגלות ("אויס גלות"), לא ירעו ולא ישחיתו, והזמן שקודם ביאת המשיח הוא ערב שבת - עכשיו לאחרי חצות. הנה על כך אומרים טועמי חיים זכו, לפני המועד של האכילה, שעוד לפני ביאת המשיח, כשנמצאים עדיין בגלות, צריכים לטעום מהענינים דלעתיד.

שכך הוא בענין הטעימה מתורת

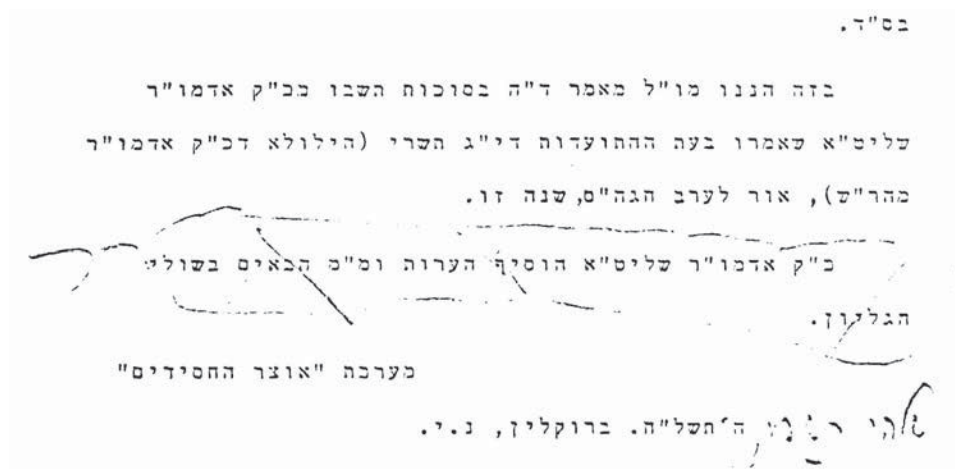
8 או"ח רס"ג. שו"ע אדה"ז שם.

9 פנ"ח שי"ח רפ"ג.

לב חכם לימינו

בקשר עם חג הסוכות, הבאנו (בע' 14-15) צילומים נדירים (מוקטנים) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על מאמר ד"ה בסוכות תשבו גו' שאמר בהתועדות י"ג תשרי ה'תשל"ח (נדפס בספר המאמרים מלוקט ח"א ע' רמה ואילך)

כמו-כן צירפנו צילום מה"פתח דבר" להמאמר בו כתב כ"ק אד"ש מה"מ התאריך: **שלהי תשרי, ה'תשל"ח**

להלן פענוח התיבות שהוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בכתי"ק (באו בהדגשה):

סעיף ט: . . דהרי אין עוד מלבדו שייך לומר כשישנו גדר של לבדו . . ומזה מובן שענין ההמלכה היא כביכול גם בעצומה ית'...

סעיף י: . . הנה מגיעים לבחי' אחת שלמעלה לגמרי אפי' מכל גדר ענין המספר...

סעיף יא: . . שגם הגילוי דסוכה אחת יהי' רק לע"ל . . שלע"ל תהי' זריחה דבחי' אחת.

בסעיף יב הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ הערה בשוה"ג על התיבות "וב' דברות אלו כלולות* באנכי": (* ראה פורת יוסף (כג, ד) בשם הבעש"ט.

בסעיף יג הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ הערה בשוה"ג על התיבות "והחכם* יהי' ניכר": (* י"ל ע"ש לב חכם לימינו (תניא פ"ט).

בהמשך תיקן כ"ק אד"ש מה"מ: . . והלקיחה צ"ל לכם, להגיע אל החזה, ועי"ז נמשכת ההמשכה בלבנו פנימה...

בסעיף יד תיקן כ"ק אד"ש מה"מ: . . ה"ז פרטים שבהם ניכר ונגלה ומודגש הענין דאחת.

איך לצאת מהגלות מהר יותר

כ"ק מו"ח אדמו"ר כותב לא' במכתב, אמרה מסביו – הרבי מהר"ש: העולם אומר שכשאי אפשר ללכת מלמטה צריכים לעבור מלמעלה ואני אומר שצריכים לכתחילה לעבור מלמעלה ("לכתחילה אריבער").

הגלות מתארך זמן רב, ואי אפשר לצאת מזה כיון שהלכו בעצבות. שהקב"ה יעזור שילכו בצד השני, בשמחה, ויצאו בריקוד מהגלות בקרוב בימינו ממש, וכשזה יהי' בשמחה ובריקוד, זה יהי' מהר יותר.

(תרגום חפשי משיחת שמחת ביה"ש ה'תשי"ד - בלתי מוגה)

הרי הגאולה היא דבר שמגיע לו בפשטות

הנהגת כאו"א באופן ד'ואתהלכה ברחבה", ובל' הנשיא - "מלכתחילה אריבער", ממחרת ומזרזת את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שכן, כאשר מדובר באדם שנעלה מכל חשבונות, אזי אין מקום לשקו"ט וכו', הרי הגאולה היא דבר שמגיע לו, בפשטות, ועד שאינו צריך לתבוע, אלא תיכף ומיד ממש, כרגע ממש - אפילו ללא עיכוב של "כהרף עין", כיון שסיימו כבר גם את עבודת "צחצוח הכפתורים" - יוצאים מהגלות אל הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

(משיחת י"ג תשרי ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

כשיכריזו עתה ג' פעמים צמח – יבוא משיח צדקנו ותיכף ומיד ממש!

ויהי"ר והוא העיקר - שקריאת השם "צמח", שמו של משיח צדקנו, תפעל שמיח יבוא בפועל ממש.

ובפשטות - שע"י הקריאה והצעקה דהשם "צמח", ומתוך כוונה שע"י הקריאה בשמו בודאי יענה לקוראיו (במכ"ש וק"ו מהפעולה דקריאת שם אצל נשמה בגוף, "בהיות הצדיק חי על פני האדמה . . בתוך כלי ולבוש . . בבחי' מקום גשמי", שישנם הגבלות במדת הגילוי וההתפשטות כו', ועאכו"כ לאחר שבתלים הגבלות אלו) - פועלים ביאת משיח צדקנו בפועל ממש.

ולכן כשיכריזו עתה ג"פ: צמח צמח צמח - יבוא משיח צדקנו ותיכף ומיד ממש!
(משיחת ליל ה' דחגה"ס ה'תש"נ - בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסת, ה'תשע"א

יהי"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכו, בגאולה האמיתית והשלימה

המשיח, שנתגלתה, עכ"פ במקצת (טועמי'), על-ידי הבעש"ט ותלמידיו ואדמו"ר הזקן והנשיאים שלאחריו,

וכשם שהוא בנוגע לתורת המשיח, עד"ז הוא גם בנוגע להנהגת העולם, שגם בזה (ההנהגה דעוה"ז בגשמיות), עוד בזמן הגלות צריך להיות "טועמי" מההנהגה שתהי' בביאת המשיח.

וכידוע שרבותינו נשיאינו פירשו, שרק הגופים הלכו לגלות אבל הנשמות לא הלכו לגלות. ומובן, שמכיון שבכח המפליא לעשות הנשמה מאוחדת עם הגוף, הרי זה שהנשמה אינה בגלות פועל הדבר גם על הגוף הגשמי.

שגם בזה נראה, שהענין של "טועמי" חיים זכו", זה שבזמן הגלות טועמים מלע"ל, זה לא רק בנוגע לתורת המשיח,

[הגילוי דפנימיות התורה, שהיא גם הכנה לביאת המשיח, וכמובא באגה"ק (אגה"ק בה מדובר הענין המובא לעיל שהעליונים באים לשמוע מהתחתונים את בירור ההלכה כו', הנה אגרת זו מתחילה) שבהאי חיבורא כו' ספר הזהר יפקון בי' מן גלותא ברחמים]

אלא גם בנוגע להנהגת העולם בגשמיות.

ומפורש בפס"ד הנ"ל שטועמים "מכל תבשיל ותבשיל".

ולכן, גם הענין של "עתידה ירושלים להיות מגעת עד דמשק", צריך להתקיים בדרך טעימה גם עכשיו. והגם שאכן מדובר אודות "חדר" המוסב על משיח כנ"ל - נפסק הרי להלכה (וידוע עד כמה אדמו"ר הזקן התבסס על המג"א), שהטעימה מכך צריך להיות גם עכשיו.

שהפירוש של "טועמי" הוא, שטועמים בפועל ממש ממאכלי שבת, ולאחר מכן

מניחים אותם בצד וממתנינים לשבת כו'. ה. וכפי שנאמר בפסוק: "כי תצא למלחמה על אויביך" הנה הדבר וודאי ש"זנתנו הוי' אלקיך בידך", ו"ושבת שביור", שיוציאו את כל היהודים שנמצאים שם בשבי, וגם את כל ניצוצות הקדושה הנמצאים שם.

ובפרט כשיהודים נמצאים במצב ודרגא של הצדיקים: כעת התחיל כל הענין ביום שעיצומו של יום מכפר (על כל עברות שבתורה¹⁰. ואפילו לדעת רבנן דצ"ל עם התשובה - הרי הפס"ד הוא דהרהר תשובה נעשה צדיק גמור¹¹. וביהכ"פ אפילו קל שבקלים נתעורר כו' ודבר זה נראה בחוש¹² - ומוכרח הנ"ל ממרז"ל ד"ביומא דכיפורא לית לי' (לשטן) רשותא לאסטוני¹³. ובזח"א¹⁴ שע"י השעיר אתהפך סגוריא עלייהו דישאל). ובמילא כל היהודים - ועאכו"כ אלה שלא הביטו על עצמם, ומסרו נפש בפועל בכדי להגן על מיליוני יהודים - בדרגא של צדיקים גמורים.

יכול הרי לבוא הצד שכנגד ולטעון, שעל הענינים של יו"כ גופא אין יו"כ מכפר

- אולם הרי הדין (שו"ע או"ח סו"ס תקע"א - דינים שבזמן הגלות - בעיר שהקיפה עכו"ם, שמזה מובן) שהיוצא למלחמה צריך לעשות כל הענינים שיהי' בריא וחזק, ומכיון שמלחמה זו היא הרי "עזרת ישראל מיד צר שבא עליהם"¹⁵, וגם אדמו"ר הזקן מביא בשו"ע שלו¹⁶ ש"נכרים

10 יומא פה, סע"ב. ושו"נ.

11 קדושין מט, ב.

12 קונטרס העבודה פ"ה.

13 יומא כ, א. נדרים לב, ב. ויק"ר פכ"א, ד. במדב"ר ותנחומא ס"פ קורח. זח"א סד, א. ובכ"מ.

14 קיד, ב.

15 ראה רמב"ם הל' מלכים רפ"ה.

16 שכ"ט ס"ו.

שצרו על עיירות ישראל, אפילו כשהם באים "על עסקי תבן וקש" (בעיר הסמוכה לספר) צריך ללחום איתם, ובפרט בנדוד"ש זה לא הי' "על עסקי תבן וקש".

ומכך שגם אדמו"ר הזקן מביא זאת בשולחנו מוכח שזה נוגע גם בזמן הגלות, הרי מובן, שכל הענינים שעשו הגורמים לבריאות וחיזוק הגוף דהמגינים, הנה לא רק שהם היו מותרים, אלא זהו ע"ד מה שאדמו"ר הזקן כותב שם בנוגע לשמירת שבת.

ובמילא אפילו עם הי' אחד או שניים שהם כו', הרי לא רק שזהו ענין ש"נעשה היתר גמור" (אגה"ק דנדוד"ד - קמד, רע"א), אלא יתירה מכך: מכיון שהשתמשו בכך לחיזוק במלחמה, שהיא פקו"נ דרבבות מישראל, זהו חיוב כו' כנ"ל.

1. כאמור לעיל, שעל-ידי-זה שלמטה ישנו בירור הלכה, אומר אדמו"ר הזקן שנפעל למעלה ובמילא זה לאחר מכן נמשך ונתגלה למטה,

ישנו כאן בירור ההלכה בנוגע להענין דעיצומו של יום מכפר וכו' כל היהודים הינם צדיקים, וגם הבירור הלכה דטועמי' חיים זכו, וכמודגש לעיל, שאעפ"י שנמצאים עדיין בגלות

[וח"ו לומר שזו אפילו רק אתחלתא דאתחלתא דגאולה, לא לשם כך יהודים סבלו את כל היסורים כו'. וזה שאחרים אומרים שזו אתחלתא דגאולה, זהו פרט נוסף בחשך כפול ומכופל דגלות, והטעות (שזו אתחלתא דגאולה) כבר בטל מעיקרו] וצריכים שתסתיים הגלות ותתחיל האתחלתא דגאולה, וכפשוטו ממש. וכידוע הסיפור מהצ"ע עם הרבי מהר"ש, שהרבי

מהר"ש (שהוא אמר שצריכים מלכתחילה אריבער) אמר לצ"צ שצריך משיח כפשוטו. שבוודאי הצ"צ ידע מכך ובל' הרמב"ם (מלכים רפי"א) כתוב בתורה ובנביאים "כל הספרים מלאים בדבר זה" - הוא אבל רצה, שיאמר ויתבע זאת מי שאז לא היה בציור של נשיא אלא הי' מקבל.

ואעפ"י שנמצאים עדיין בגלות, אבל ישנו הפסק דין של טועמי' חיים זכו, וכנ"ל בארוכה,

והיות ועושים זאת עפ"י ציווי התורה, שתורה היא תורת חסד ותורת שלום, שזה יהי' בחסד וברחמים ובדרכי שלום. ובפרט שזה קשור לשבת, ששבת היא הרי ענין התענוג, שיהי' זה מתוך תענוג וכו',

ויהי רצון, שיראו נפלאות הוי', בעיני בשר, שיכירו שלא כחי ועוצם ידי אלא יד הוי' עשתה זאת, וזה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו, וכפי שחסידות מפרשת בו בעצמותו.

שזה מגיע ע"י בירור בדבר הוי' זו הלכה, ובהסכם כל הנאספים, שאכל בי עשרה שכינתא שריא ובפרט שכאן ישנם כמה וכמה עשירות מישראל,

ובשעה שעונים על כך אמן, מתקיים כפי' אמת ואמונה, שכל הנ"ל יהי' בדרכי נועם ובדרכי שלום, ויידעו שיד הוי' עשתה זאת,

וכל זה יהי' הכנה לגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו שיבנה ביהמ"ק במקומו, ושם נעשה לפניך כמצות רצונך, וכמבואר הענין בכ"מ ובפרט בהמשך וככה,

ונקיים את מצות הקהל כפשוטו, בקרוב ממש ובעגלא דידן.

לא היתה כלל סברא אצל מישדו ללכת לישון

לחג הסוכות ישנה שייכות מיוחדת לגאולה, כיון שחג הסוכות הוא ע"ש "כי בסוכות והשבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים",

וכשחוגגים את היו"ט מתכוננים לכך (כולם, החל מילדים קטנים, ועד למבוגרים ולזקנים ביותר) שכשם שהקב"ה הוציא את כל בני"מ ממצרים - כמו"כ גם עתה "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" בגאולה העשירית שתבוא תומ"י ממש - יוציא הקב"ה באופן ניסי "אראנו נפלאות", כאו"א מאתנו בתוך כלל ישראל מהגלות, באופן שאף יהודי אחד ויחיד לא ישאר בגלות...

וכמו"כ בנוגע לקיבוץ בני"מ מהגלות, ה"ז נעשה בנוגע לכאו"א בפרט - "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל" ע"י הקב"ה בעצמו, שמוציאו יחד עם כל עניניו ("בכל מכל כל") מהגלות, "גזונטערהייט און פרייליכערהייט" בתכלית השלימות.

ואז מגיעים תיכף לארצנו הקדושה "עם ענני שמיא", מהר יותר מטיסה באוירון או נסיעה במכונית, ושם מביא הקב"ה כל אחד מבני"מ הקטנים והגדולים לבית המקדש שבירושלים עיר הקודש, "מקדש אדני-י כוננו ידיך".

ושם תהי' שמחה גדולה ביותר, ע"ד שמחת בית השואבה שהיתה בעזרה בביהמ"ק, שהחלה בתחילת הלילה (מעל"ע) ונמשכה באופן ש"לא טעמו טעם שינה", כיון שהיו כ"כ עסוקים בשמחת החג והמקדש, שלא הי' זמן לישון, ויתירה מזו, שלא היתה כלל סברא אצל מישדו ללכת לישון כיון שבכל רגע ורגע היו חדורים כ"כ בשמחה, שלא היתה אף אפשרות לישון.

וכפי שגם ילד רואה, שכשישנו מאורע משמח בחייו שחודר בכל מציאותו ("דורך און דורך") - אזי לא שייך שירדם! וכך הי' בביהמ"ק אצל כל בני"מ בחג הסוכות.

וכן יהי' גם בקרוב ממש בגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהיו בביהמ"ק השלישי כל בני"מ שחיו בזמן ביהמ"ק הראשון, וכל אלו שחיו בזמן ביהמ"ק השני, וכל בני"מ שחיו לפני בנין ביהמ"ק הראשון, וכן כל בני"מ שבכל זמן הגלות - ע"י שהקב"ה לוקח את כולם ומעמידם בבת-אחת במצב של שמחה הכי גדולה שלמעלה גם משמחת בית השואבה - שמחת הגאולה!

וההכנה לשמחה זו היא ע"י ההוספה בשמחת יו"ט, וע"י ילדי ישראל במיוחד, ובפרט בחג הסוכות שהוא היו"ט השלישי, שהוא סיום וחותם הג' רגלים, ולכן גם הוזכר בתורה ג' פעמים ענין השמחה בקשר לחג הסוכות דוקא, שזה מראה שהשמחה צריכה להיות כערך ג' פעמים.

(משיחות יום ד' דחגה"ס ל"צבאות השם" ה'תשנ"ב)

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

לא להתבייש לרקוד בגלוי לקבלת פני משיח

. . ויש להוסיף ענין עיקרי בנוגע לשמחת בית השואבה בשנה זו – שצריכה להיות מתוך שמחה הכי גדולה הקשורה עם הגאולה האמיתית והשלימה, **ששמחים ורוקדים לקבל פני משיח צדקנו!**

ופשוט, שאין להתבייש ח"ו לרקוד בגלוי, "לעיני כל ישראל", ועד לריקוד ברחוב לעיני כל באי עולם, לקבלת פני משיח צדקנו, ואדרבה: כשבא מישהו ושאל: "לשמחה מה זה עושה", ישיבו לו: וכי אינך יודע שנדפס בעיתונים **שמשיח כבר בא**, ותיכף בא לכאו"א מאתנו, מכס, בתוככי כלל ישראל, ולוקח את כולם לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש ולבית המקדש, ושם ממשיכים בשמחת בית השואבה בתכלית השלימות.

וברוח זו צריכים לפעול בשמחת בית השואבה בכל המקומות כולם – שמביאים לכל המקומות את הבשורה הטובה והמשמחת ש"הנה זה בא", שמשיח צדקנו בא, ולוקח את כל בני" לשמחת בית השואבה שבביהמ"ק השלישי.

אמנם, עפ"י נשאלת שאלה:

כיון שבטוחים ש"הנה זה (משיח צדקנו) בא" ולוקח את כל בני" לשמחת בית השואבה שבביהמ"ק השלישי – מהו הצורך לדבר ולעורר ע"ד ההכנות לעריכת חגיגות שמחת בית השואבה בכל מקום ומקום בחוץ לארץ?!

שאלה זו שאלו מכבר אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו: היתכן שלאחרי ההכרזה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", ו"עמדו הכן כולכם" לקבל פני משיח צדקנו – תובע ודורש ושולח שלוחים לייסד חדרים וישיבות כו' במדינה זו ובשאר מדינות ברחבי תבל, בה בשעה שזוהי פעולה שדורשת **משך זמן ארוך** (לאחרי בוא השלוחים למקומות אלו), ובודאי **שלפני** יבוא כבר משיח צדקנו?!

והמענה על זה – בדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר – שבאופן כזה התנהגו בני" (בהדרכתם של גדולי ונשיאי ישראל) במשך כל הדורות, שביחד עם האמונה השלימה בביאת המשיח באופן ד"אחכה לו בכל יום שיבוא", "שיבוא בכל יום", השקיעו כחם ומרצם בפעולות של תומ"צ שהם לטווח ארוך, אשר, היסוד להנהגה זו למדים מהנהגת בני" בהמסעות שבמדבר, שגם במסע שחננו בו משך זמן קצר בלבד, הקימו את המשכן באותו אופן שהקימוהו בחנייתם למשך זמן ארוך.

ועד"ז בנדו"ד, שעושים כל ההכנות הדרושות לחגיגות שמחת בית השואבה בכל מקום ומקום, מתוך אמונה שלימה שמשיח צדקנו בא תיכף ומיד, שאז יחגגו כל בני" שמחת בית השואבה בביהמ"ק השלישי.

(משיחת ש"פ האזינו, י"ג תשרי ה'תשנ"ב)

זה עתה הודיעו ב"רדיו" "חדשות" ש... משיח בא!

ויה"ר שמהדיבור בכל זה נבוא תיכף להקיום בפועל ממש – שתיכף ומיד ממש, בלילה זה (ליל שני דסוכות), שומעים כל בני" את ההכרזה של מלך המשיח מגג בית המקדש: **"עננים הגיע זמן גאולתכם!"**

ועוד וג"ז עיקר – שהכרזה זו היא באופן גלוי גם לעיני כל אומות העולם, כידוע הפתגם שיכתבו ב"עיתונים" אודות ביאת המשיח, ועוד לפני הפירסום ב"עיתונים" יפרסמו אודות ביאת המשיח גם ב"רדיו", שבו מפרסמים **ברגע כמימרא** כל ה"חדשות" שמתרחשים ברחבי העולם, ועאכו"כ ה"חדשות" בענין הכי עיקרי – ביאת משיח צדקנו.

ועד שכאשר ישאלו אצל השוטרים (אינם-יהודים), שמסתובבים בשכונה זו לשמור על בני" מה הם ה"חדשות" שסיפרו ב"רדיו" (כדרך השוטרים שנושאים עמהם רדיו), יענו השוטרים: זה עתה הודיעו ב"רדיו" ה"חדשות" ש... מלך המשיח בא, ועומד על גג בית המקדש ומכריז שהגיע זמן גאולת בני"!

(מקונטרס "מעייני הישועה" ה'תשנ"א – מוגה)

אבן הבוחן האם אכן מתכוננים לקבל פני משיח

כיון שזה עתה הוזכר שעוד לפני חג הסוכות נצא בריקוד לקראת משיח צדקנו, וביחד אתו נבוא, מתוך ריקוד, אל הזמן דלעתיד לבוא, בארץ הקודש, בעיר הקודש, בהר הבית וכו' – מדוע, איפוא, יש להתכונן לכך שבמשך הגלות (בברוקלין או במקום אחר) יהי' כל יהודי שמח בחלקו, באכילתו ובשתייתו בימי חג הסוכות, והרי הוא יהי' אז **"בהר הקודש בירושלים"!**

והמענה לזה – כמו לכל ה"קלאץ-קושיות" מעין זו של אותם אשר "תואנה הם מבקשים" – הוא דאדרבה, **איפכא מסתברא:**

מצות הצדקה שקולה כנגד כל המצוות וכאשר יבוא משיח צדקנו וכולנו יחד נהי' בארץ הקודש, ושם גופא – בעיר הקודש, יהי' הכל בשלימות ועד ש"המעדנים מצויין כעפר" (כמ"ש הרמב"ם) ואזי – ירוץ ויבקש – "תנו לי לקיים מצות צדקה", ולא תהי' לו אפשרות!...

– נצל את הרגעים האחרונים!! ברגעים אלו עדיין אפשר לקיים את מצות הצדקה והנה הנה בא משיח צדקנו ולא תוכל לקיים את המצוה שהיא שקולה כנגד כל המצוות!...

ואדרבה – איפכא מסתברא (כנ"ל) – אם הינך אכן מתכונן לקבלת פני משיח צדקנו

(וכבר התחלת ללמוד ריקוד נאה לרקוד בו לקראת משיח...), הרי אלו הרגעים האחרונים בהם אפשר לקיים מצות צדקה... ואם כן יש ללכת ולחפש בנרות עני ולנצל את ההזדמנות האחרונה להשיג "מציאה" שהיא שקולה כנגד כל המצוות, ו"יגעת ומצאת". (משיחת י"ג תשרי ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

זמן פראי מתאים לדבר "דיבורים פראיים"...

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום ועריכה: מערכת "יחי המלך"

א. ישנו* דין בשולחן ערוך אורח חיים¹, אשר תוכנו הוא, שכאשר יהודי מחליט החלטה טובה נותנים לו את השכר מלמעלה עוד קודם קיום ההחלטה בפועל, כי יודעים שהוא בודאי יקיים את ההחלטה.

ובענינו: כיון ש"גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה"², הרי כאשר מחליטים על-כך עכשיו – יכול משיח לבוא עוד קודם שיתחילו לומר תהילים, ויתירה מזו, לפני שיעשו הבדלה!

ומדוע צריכים "לפספס" ח"ו את ההזדמנות – כאשר אפשר מיד עכשיו להכריע "את עצמו וכל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה"³!

ולכן, מכריזים מיד את ההחלטה טובה (ע"ד נתינת הצדקה), ובודאי שהיא מתקבלת ע"י כל השומעים כאן שנמצאים בבית שמגדלין בו תורה ומגדלין בו תפלה⁴, היכן שנשיא דורנו הי' במשך עשר שנים בחיים חיותו בעלמא דין, נשמה בגוף, ובמלא ניתנת האפשרות שיוכלו לקבל את השכר מלמעלה בהקדם הכי אפשרי – קודם אמירת תהילים וקודם אכילת סעודת מלוה מלכה, סעודתא דדוד מלכא משיחא, ויתירה מזו, לפני עשיית הבדלה (של אלו שעדיין לא עשו) –

שמשיח בא בפועל, וכהדין הנ"ל בשו"ע שאין כוונתו לזמן דלעתיד-לבוא, אלא (עכשיו) בפועל ממש.

ב. ישנם הטוענים שאלו הם "דיבורים פראיים" ("ווילדע רייד")!...

נמצאים לאחרי תפלת ערבית, ואומרים שמשיח יכול לבוא בשעתיים הקרובות!

יתירה מזו – אומרים שהוא יכול לבוא בשעה הקרובה!

הבדלה) על ענין הצדקה, כאשר החלוקה התקיים רק לאחרי אמירת תהילים? וע"כ בא המענה בקטע שלפנינו.
 (1) סו"ס תקעא. וראה ב"י לטווא"ח שם.
 (2) ב"ב י, א. וראה תניא פ"ז.
 (3) רמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ד.
 (4) ראה מגילה כז, א: בית גדול. שמגדלין בו תורה. תפלה.

(* הערת המו"ל: לפני" בהשיחה דובר ע"ד פעולת הצדקה בהושענא רבה בשייכות לגאולה העתידה כו', ומאחר שהשיחה נאמרה במוצש"ק (לאחרי תפלת ערבית), אמר כ"ק אד"ש מה"מ שחלוקת השטרות לצדקה התקיים מאוחר יותר לאחרי אמירת תהילים ולא מיד לאחרי שיחה זו (כנהוג בשנים שלפנ"ז, כשהי' באמצע השבוע), מכיון שחלק מהקהל צריכים עוד לערוך הבדלה בבתיהם. ובהמשך לזה שאל כ"ק אד"ש מה"מ: א"כ, מדוע זקוקים לדבר עתה (עוד קודם

ותירה מזו – "בשעתא חדא"⁵, בתזוזה אחת ("מיט איין קער"⁶)!...

אך באמת הגלות עצמה היא הדבר הפראי ("גאָר אַ ווילדע זאַך"), כיון שאיזו שייכות יש ליהודים ולגלות!?

כמו-כן הזמן עצמו הוא זמן פראי ("אַ ווילדע צייט"), כש"החושך יכסה ארץ וערפל לאומים"⁷ – ובמילא, מתאים לדבר "דיבורים פראיים"!

בנוסף לזה, מאי נפקא-מינה מה חושבים – האם זהו דבר פראי או לא, העיקר שמשיח בא ומוריד מיד למטה מעשרה טפחים – "בשעתא חדא וברגעא חדא" – את הגאולה האמיתית והשלימה!

– למי איכפת אם זהו דבר פראי או לא, האם ישנה כאן שאלה או לא; העיקר ש"שכינתא (הנמצאת) בגלותא"⁸, ומשיח צדקנו ש"הוא מחולל מפשעינו וגו"⁹ עם כל יסוריו¹⁰ – יוצאים מהגלות בגאולה האמיתית והשלימה!

וכך גם בנוגע לכל אחד ואחת מישראל, כמ"ש¹¹ "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל" – ע"י הקב"ה בעצמו¹², ואזי יקויים הפסוק¹³ "ושב ה' אלוקיך את שבותך" – הקב"ה בעצמו עם משיח צדקנו ו"הקיצו ורננו שוכני עפר"¹⁴, עם כל יהודי וכל בני ישראל, יוצאים כולם מהגלות, באופן של קירוב הגאולה וזריזות הגאולה – "וארו עם ענני שמיא"¹⁵, במהרה בימינו ממש, ברגע אחד, ועוד יותר מ"רגע כמימרא",

כן יהי רצון בפועל, למטה מעשרה טפחים,

וימשיכו את כל הענינים של שמחה בארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, ובהר הקודש ובבית המקדש, "ושמחת עולם על ראשם"¹⁶.

(תרגום חפשי משיחת ליל הושענא רבה ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

(5) זח"א קכט, א ואילך. וראה לקו"ש ח"כ ע' 86	(11) ישע"י כז, יב.
(6) ראה סה"מ קונטרסים ח"ב שצו, ב. ח"ג ע' קד.	(12) ראה פרש"י נצבים ל, ג.
(7) ישע"י ס, ב.	(13) נצבים שם.
(8) ראה מגילה כט, א. זח"א קכ, ב. זח"ג ד, ב. ועוד.	(14) ישע"י כו, יט.
(9) ישע"י נג, ה.	(15) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין שם.
(10) ראה סנהדרין צח, א. זח"ב ריב, א. ועוד.	(16) ישע"י לה, י. שם נא, יא.

מוקדש

לזכות האשה רייזל פרומא בת חי' רחל שתחי'

ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחיו

ובנותיהם רחל בת חיה מושקא ולאה שרה בת חיה מושקא שיחיו

ולזכות הנא לאה בת חי' רחל, עדינה בת חי' רחל, מרים בת חי' רחל, וצבי בן חי' רחל שיחיו